

ved den sidste almindelige Vurdering vilde have været Værdien af Ejendommen i dens nuværende Tilstand (Tilstanden paa Vurderingstiden). Dog kan ved Vurderinger i Henhold til Punkt 1 Vurderingssummen fra sidste forudgaaende Vurdering ikke forhøjes med et større Beløb end Bygningsforandringens Bekostning.

For saa vidt Ansættelsen foretages i Henhold til Begæring efter Regelen i Lov om Stempelafgift af 1. April 1922 § 61, 1ste Stykke, skal Ejendommen dog ansættes til dens Værdi i Handel og Vandel paa Vurderingstiden, men saadan Vurdering skal da alene benyttes ved Beregningen af Afgifterne i Anledning af Ejendommens Overdragelse og ikke danne Grundlag for Udredelse af Ejendomsskyld.

Omvurderingerne paabegyndes til et saadant Tidspunkt, at de kan være afsluttet inden hvert Aars 1. April, og den ved Omvurderingerne fastsatte Vurderingssum bliver da at lægge til Grund for Skattesvarelsen fra det paagældende Aars Begyndelse.

§ 3.

Sammen med de i nærværende Lovs § 1 foreskrevne Vurderinger til Ejendomsskyld foretages der tillige en særlig Ansættelse af de faste Ejendommers Grundværdi, hvorved forstaas Grundens Værdi i ubebygget Stand under Hensyn til Beskaffenhed, Beliggenhed og til en i økonomisk Henseende god Anvendelse.

Værdien ansættes til et Beløb i Kroner, der er deleligt med 100, og ved Ansættelsen bliver i øvrigt særlig at iagttage:

- 1) For Landbrugsejendomme og Ejendomme, som maa stilles i Klasse med disse, skal Jord, for hvilken Forholdene er ensartede, ansættes til samme Beløb pr. Arealenhed uden Hensyn til, om Jorden hører til en større eller mindre Ejendom.

Til Opnaaelse heraf vil Jorden til disse Ejendomme være at ansætte pr. Arealenhed efter, hvad Jord af Beskaffenhed og Beliggenhed som det paagældende Jordstykke maa antages efter Egnens Priser at ville koste i Handel i ubebygget Stand, naar Jorden tænkes at høre til en middelstor Bondegaard i middelgod Kultur. Er Ejendommens Tilliggende af væsentlig forskellig Beskaffenhed eller Beliggenhed, ansættes hver af de paagældende Dele for sig.

Hvis Benyttelsen til andet end Landbrug for Dele af Ejendommen maa anses for at være den i økonomisk Henseende gode Anvendelse, maa Værdien af Jorden for disse Dele ansættes skønmæssig efter de Priser, som antages at kunne opnaas ved Salg af dem til den paagældende Anvendelse.

- 2) Ved Skovbrugsejendomme skal Jorden ansættes til den Værdi, som den maa antages at have, naar den hører til et Skovbrug i almindelig god Drift og med regelmæssigt Aldersklasseforhold, og idet Skovens gennemsnitlige Renudbytte lægges til Grund for Ansættelsen. Jordværdien kan dog ikke sættes til et højere Beløb end Vurderingssummen til Ejendomsskyld med Fradrag af Bygningernes antagelige Værdi.

Saafernt Benyttelsen til andet end Skovbrug maa anses for at være den i økonomisk Henseende gode Anvendelse, og der ikke hviler Fredskovsforpligtelse paa Ejendommen, sker Ansættelsen efter de under 1) eller 3) anførte Regler.

- 3) Ved andre Ejendomme, hvorpaa de under 1) og 2) nævnte Regler ikke kan anvendes, ansættes Jordens Værdi til det Beløb, som efter de gældende Handelspriser antages at kunne opnaas for den paagældende Ejendom i ubebygget Stand ved Salg til en efter samtlige Forhold økonomisk god Anvendelse, i hvilken Henseende Hensyn maa tages saavel til Ejendommens Form og Størrelse som til Udstyknings- og Omlægningsmuligheder.